

La Fira Mediterrània de Manresa aposta per la cultura popular, la nova escena catalana i les músiques del món

Entre contemporaneïtat i tradició

ESTEBAN LINÉS
Barcelona

La Fira Mediterrània de Manresa té clar quin camí ha de seguir per consolidar-se com a cita cultural de referència en l'àmbit local i nacional. I aquest camí no és ni més ni menys que el de la creació col·lectiva. Es tracta d'un procés que, segona dada característica, ha de crear un nexa directe entre contemporaneïtat i tradició, que, segons el seu director, David Ibáñez, "és la base de la fira". Aquestes són algunes de les idees mestres que van flotar durant la presentació, ahir, a la Conselleria de Cultura –amb absència del conseller Vila, que tenia Consell Executiu– de la 19a edició del festival, que es farà des de demà i fins diumenge i que acollirà 128 companyies artístiques, 300 activitats (38 estrenes i 12 coproduccions) i prop d'un miler de professionals inscrits. L'oferta és multigenèrica i amb l'accent posat en la cultura popular, les músiques del món i la nova escena catalana.

LA INAUGURACIÓ

Tres estrenes amb un 'Cadàver exquisit' que ve molt de gust

La fira arrencarà amb força en forma de tres estrenes, tres espectacles que subratllen les tres cares de la trobada, és a dir, tradició, innovació i participació. Hi haurà els noruecs Frikar Dance Company –que oferiran una mena de ball vertical sobre la façana de l'Ajuntament a 30 metres d'altura–, amb la música del trompetista Raynald Colom; el projecte *Mar de fuelles*, que han fet possible dos dels acordionistes més destacats del món com Kepa Junkera i Chango Spasiuk, i el projecte *Cadàver exquisit*. Es tracta d'un projecte col·laboratiu de David Carabén –líder de Mishima–, l'actriu Mercè Sampietro, el grup Cabo San Roque i

Guillem Albà i la pianista Clara Peya donaran vida a *Pluja*, un espectacle íntim, honest i arriscat

l'artista Toni Mira que s'oferirà en forma d'espectacle audiovisual i coreogràfic en què també s'han implicat els Gegants de Manresa i un grup de persones grans.

COL-LABORACIÓ

Guillem Albà i Clara Peya proposen intimitat assequible

Un dels exemples que més criden l'atenció i que han despertat més expectació és la proposta que ahir van presentar el clown Guillem Albà i la polifacètica –i incansable: en el recent Mercat de Música Viva de Vic va fer mostra de la seva entregada ubiqüitat en un concert entregat– pianista Clara Peya, *Pluja*. És un espectacle de cultura popular assequible, honest i íntim en què, segons va assegurar ahir Albà a la presentació pública, els dos creadors han optat per aban-

donar "la seva zona de confort".

MONTEFUSCO HIPERACTIU

El músic de Standstill recupera una peça teatral oferta al Grec

La combinatòria entre la música i les noves dramaturgies té diversos exemples al programa. Un dels més atractius serà, sens dubte, el nou espectacle concebut per l'exlíder del grup Standstill, Enric Montefusco (que ja va participar al Mercat de Vic), titulat *Tata mala*, que ja es va estrenar a l'últim Festival Grec de Barcelona. Es tracta d'una peça de teatre musical contemporani en què el músic, a partir d'un text autobiogràfic escrit per Adriana Maldini, ha construït una partitura subjugadora en què es barregen elements del folklore català com els Falcons de Barcelona, i avantguardistes, com Los Corderos i la ballarina Sònia Gómez.

APARADOR GEOGRÀFIC

Músiques espanyoles i sons de l'ampli món

Bandes i solistes espanyols copen el protagonisme del programa amb incògnites i confirmacions de mig món. Destaca en primer lloc la presència de la cantant Rozalén, els nous projectes que tenen entre mans Rosalía & Raúl (és a dir, el polifacètic i hiperactiu Raúl Fernández, *Re-free*) i la cantant barcelonina Rosalía, la mallorquina Joana Gomila, el tenorista Jordi Molina i la Cobla Catalana del Sons Essencials, un dels projectes més lloats per David Ibáñez. També mostraran els seus poders la Fanfare Ciocarlia, que celebra els 20 anys de gloriosa existència fent ballar mig planeta, el músic congolès Baloji, el grup bretó d'avantguarda Spontus, el formidable músic francolibanès

Bachar Mar-Khalifé, que va deixar la seva empremta a la Mercè, la parella belga Belem i l'imparable duo Fetén Fetén, que presentarà el seu recent àlbum *Cantables*.

PRODUCCIONS PRÒPIES

Estrenes catalanes i encàrrecs a iniciativa de la fira

Entre les diverses iniciatives impulsades per la Fira, n'hi ha algunes que busquen reflectir el bon moment de la creació musical directament lligades a la tradició. Amb llum pròpia, engegadora fins i tot, la trobada entre el pianista menorquí Marco Mezquida i el guitarrista flamenc Juan Gómez Chicuelo en una producció embastada entre el certamen i el Taller de Músics. En una altra dimensió cal situar l'obra *Càntut*, una proposta que recupera les cançons dels grans de la família i que ha unit Carles Sanjosé (és a dir, Sanjosex) i l'acordionista Carles Belda. En el camp de les estrenes absolutes, també hi ha una cita ineludible amb el contingut del pròxim disc de la formació percussora Coetus, que estrena etapa creativa amb el cantant valencià Carles Dènia, i, per descomptat, l'estrena absoluta a Catalunya del recital de Mayte Martín dedicat al flamenc antic.

LA CLAUSURA

Una comèdia lírica catalana rescatada de principis del XX

A tall de clausura, Ibáñez va explicar que s'havia recuperat una notable peça del patrimoni musical català, *Tempesta esvaïda*. Es tracta d'una comèdia lírica en tres actes, de Joaquim Serra, és a dir, un dels principals compositors catalans de començaments del segle XX, amb text de Carme Montoriol, per a orquestra, cor i solistes, i en què el protagonisme recaurà en l'Orquestra Camera Musicae i en el Cor Lie-der Càmera.●

Alfonso de Vilallonga presenta al Lliure la hilarant 'La note d'à côté'

El cabaret del baró de Maldà

JUSTO BARRANCO
Barcelona

M'han dit que no digui que és cabaret perquè no ven, és teatre musical", explica divertit el cantant, *showman* i compositor Alfonso de Vilallonga (Barcelona, 1962) sobre el seu nou espectacle, *La note d'à côté*, la nota del costat, la que, explica, sempre acaba prement en comptes de la que hauria de tocar, equivocant-se per sistema però alhora obrint nous camins, perquè, diu, "l'error t'il·lumina, acabes, gràcies a la teva malaptesa, en un món que no t'esperaves, toques malament perquè ets matusser i se t'obre un món a través del qual arribes a

Els intèrprets de *La note d'à côté*

coses noves". I *La note d'à côté*, que es va estrenar amb molt d'èxit al festival Grec i que porta com a subtítol *Retrat musical del baró de Maldà*, torna a la cartellera barcelonina, al Teatre Lliure de Montjuïc, des d'aquesta nit fins al 16 d'octubre.

L'inclassificable Vilallonga torna a la càrrega amb un dels col·laboradors amb els quals ha aconseguit més èxit en les seves propostes escèniques: Ernesto Collado, amb qui va crear el premiat musical *Turning point* i el cabaret *El mirlo metálico* i que ara al Lliure és el director d'un muntatge que, remarca Vilallonga, "no és cabaret de tota la vida, sinó que és molt teatral, amb monòlegs ben dits i ben il·luminats, com el que fa la Mónica López". "De què

parla?", es pregunta, sense donar-li gaire importància. "No m'ho he plantejat, és un *melting pot* de moltes coses que volia dir". Per exemple, feia molts anys que volia fer un muntatge sobre el seu avantpassat del segle XVIII, el baró de Maldà, l'autor del dietari *Calaix de sastre*. "En el meu cas, sóc un *calaix desastre*", diu rient.

Amb Vilallonga a l'escenari hi ha l'actriu Mónica López, la cantant La Shica i el tenor Antoni Comas

I justament el Baró de Maldà és un dels personatges que pul·lula per moments per una obra en la qual s'examina, entre molts temes musicals i molt d'humor, la personalitat de Vilallonga i què el porta a tocar sempre la nota del costat.

Per Collado, fa molt de temps que Vilallonga dona voltes a unes mateixes idees, a la seva constel·lació familiar, el seu present, passat i futur, i per donar forma a aquest univers dispers ha volgut introduir a l'obra un fil conductor que és una psicòloga que tracta el compositor per esbrinar per què s'equivoca sempre. Una psicòloga encarnada per Mónica López amb accent alemany i gorra nazi. A l'escenari hi ha molt més: dos músics, la cantant tot terreny La Shica, "que dona el contrapunt a l'elegància d'Alfonso", diu Collado, i el tenor Antoni Comas, que fa de divertit actor i canta, entre d'altres, un *Nessun dorma* apoteòsic.

Vilallonga explica que a l'espectacle hi ha composicions seves noves, algun refregit de cançons anteriors –"ja estic en edat de refregits", diu– i també hi ha inclòs el tema contra l'independentisme *Maldà State (Estat propi)* "que tants amics m'ha fet guanyar a les xarxes socials".●